

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobců:

a) Ing. J. T., narozený dne
bytem

b) V. T., narozená dne
bytem

oba zastoupení advokátem Mgr. Viktorem Pavlíkem
sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 240 000 Kč

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) částku 64 688 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) částku 43 125 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba se v části, ve které žalobce a) požadoval zaplacení částky 55 312 Kč, zamítá.
- IV. Žaloba se v části, ve které žalobkyně b) požadovala zaplacení částky 76 875 Kč, zamítá.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) na náhradě nákladů řízení částku 9 296 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Viktora Pavlíka, advokáta, sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1.

- VI. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 9 296 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Viktora Pavlíka, advokáta, sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou došlou soudu dne 10. 9. 2019 domáhali na žalovaném zaplacení částky 240 000 Kč (každý ze žalobců 120 000 Kč) jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce řízení vedeného u Okresního soudu Praha-východ (dále jen „OS Praha-východ“) pod sp. zn. [REDAKCE] (dále též jako „posuzované řízení“).
2. Žalobci uvedli, že posuzované řízení, jehož předmětem bylo zaplacení částky 4 540 952 Kč s příslušenstvím a částky 1 305 475 Kč s příslušenstvím společnosti [REDAKCE] (dále jen [REDAKCE]), bylo zahájeno podáním žaloby dne 31. 1. 2011. Žalobci v posuzovaném řízení vystupovali v postavení žalovaných. Řízení bylo ukončeno až rozhodnutím Krajského soudu v Praze (dále jen „KS Praha“) o zastavení řízení, které nabylo právní moci dne 20. 12. 2018. Z popisu průběhu řízení uvedeného v žalobě měli žalobci za to, že je zřejmé, že soud nepostupoval v souladu se zákonem, když nejednal v souladu se zásadou rychlosti řízení. Žalobci uvedli, že ani po skutkové, ani po právní stránce se nejednalo o nijak složitou věc a soud objektivně mohl ve věci rozhodnout v podstatně kratší době, žalobci nepovažovali za adekvátní, aby v posuzovaném řízení od podání žaloby do pravomocného skončení věci uplynulo téměř sedm let, byť s ročním přerušением řízení. Stran průtahů v řízení žalobci v první řadě poukazovali na to, že OS Praha-východ jednání před tímto soudem neustále odročoval, což mohlo mít dopad na dokazování v rámci řízení před tímto soudem. Za nejvýznamnější průtah v řízení žalobci považovali vydání rozhodnutí Vrchního soudu v Praze (dále jen „VS Praha“) o věcné příslušnosti okresního soudu, když od postoupení spisu do vydání usnesení tímto soudem proběhlo více než rok a sedm měsíců. Dále žalobci poukázali na značný průtah v řízení, kdy OS Praha-východ doručil odůvodnění odvolání společnosti [REDAKCE] právnímu zástupci žalobců po více než půlroku od jeho podání. Přerušování řízení na jeden rok před KS Praha na žádost žalobců nelze započítat do délky řízení, ve kterém by byl soud nečinný, stejně však délka 7 let, za kterou soud rozhodl ve věci je velmi dlouhá. Žalobci uvedli, že s výjimkou přerušování řízení, jejich chování k průtahům přičítat nelze, na výzvy soudu reagovali vždy v přiměřené lhůtě, stejně tak chování společnosti [REDAKCE] v průběhu řízení rovněž nemělo za následek žádné zásadní průtahy řízení. Žalobci uvedli, že k zásadním průtahům v řízení došlo z důvodu postupu soudu. V důsledku tohoto nesprávného úředního postupu soudu, spočívajícího v porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů, byla žalobcům způsobena nemateriální újma, která spočívá v udržování pocitu nejistoty a obavy ohledně výsledku řízení, a to po nepřiměřeně dlouhou dobu. Takto vzniklou nemajetkovou újmu požadovali žalobci nahradit v penězích, kdy náhradu s odkazem na judikaturu vyčíslili na částku 120 000 Kč pro každého z nich. Žalobci vycházeli z částky 20 000 Kč za 1 rok trvání řízení, snížené na polovinu za první dva roky řízení, a požadovanou náhradu vyčíslili za dobu od zahájení řízení dne 31. 1. 2011 do pravomocného skončení řízení dne 20. 12. 2018 s tím, že za první dva roky řízení žalobci požadovali spolu dohromady částku 20 000 Kč za každý rok, tj. celkem částku ve výši 40 000 Kč. Za další roky, tj. za období od ledna 2013 do prosince 2018 žalobci požadovali zaplatit částku pro oba společně ve výši 200 000 Kč, a to s ohledem na skutečnost, že od 27. 6. 2017 do 28. 6. 2018 bylo řízení přerušeno. Požadavek na náhradu nemajetkové újmy žalobci uplatnili u žalovaného žádostí ze dne 23. 4. 2019, které však nebylo dosud vyhověno. Podanou žalobou se tak žalobci domáhali zaplacení částky 240 000 Kč.
3. Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobci žádostí ze dne 23. 4. 2019 uplatnili nárok na poskytnutí zadostiučinění

za nesprávný úřední postup v posuzovaném řízení. Požadováno bylo zaplacení částky 240 000 Kč. Žádost byla vyřízena stanoviskem ze dne 16. 12. 2019, kdy žalovaný konstatoval, že v posuzovaném řízení nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, a požadované zadostiučinění tak neposkytl. Po rekapitulaci průběhu posuzovaného řízení žalovaný uvedl, že předmětem posuzovaného řízení bylo zaplacení částky 5 846 475 Kč z titulu náhrady škody a bezdůvodného obohacení. Řízení bylo v určitém stupni skutkové a právní složitosti, bylo potřeba širšího dokazování včetně výslechu svědků a řady listinných důkazů. Ve věci bylo rozhodováno soudy na dvou úrovních soudní soustavy. Procesně bylo rozhodováno o věcné příslušnosti, osvobození od soudních poplatků, přerušení řízení aj. Délka řízení byla tedy z určité části způsobena procesní aktivitou účastníků, kteří využívali prostředků k ochraně svých práv, tedy opravné a mimořádné opravné, přičemž žalovaný podotkl, že takové jednání nelze přičítat k tíži ani žalobcům, ani státním orgánům, které se s těmito procesními prostředky musely vypořádat. Význam řízení pro žalobce shledal žalovaný jako běžný. Žalovaný zdůraznil, že ač se celková délka posuzovaného řízení na první pohled může zdát excesivní, je třeba vzít v potaz vyšší míru složitosti, přerušení řízení po dobu mimosoudních jednání mezi účastníky a rozhodování VS Praha, od něž nelze vzhledem k jeho povaze a působnosti očekávat stejnou pružnost v rozhodování jako u soudů nižších instancí. Žalovaný poukázal na to, že poněkud delší dobu rozhodování VS Praha o věcné příslušnosti lze tolerovat analogicky k judikovanému závěru, že určitý průtah v řízení lze tolerovat, pokud celková délka řízení není nepřiměřená, což je daný případ. Bez celkové doby mimosoudního jednání stran netrvalo řízení ani šest let.

4. Soud postupoval dle § 115a o. s. ř. a k projednání věci samé nenařizoval jednání, neboť ve věci bylo možné rozhodnout jen na základě účastníky označených důkazů a účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili.
5. Na základě provedeného dokazování učinil soud následující skutková zjištění:
6. Žalobou došlou OS Praha-východ dne 31. 1. 2011 se [redacted] domáhala na žalobci a) zaplacení částky 4 540 952 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 1. 6. 2010 do zaplacení (dál jen „nárok č. 1“) a po obou žalobcích společně a nerozdílně zaplacení částky 1 305 475 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 1. 6. 2010 do zaplacení (dále jen „nárok č. 2“). Titulem nároku č. 1 měla být náhrada škody způsobená žalobcem a) jako jednatelem [redacted] prostřednictvím neoprávněných výběrů prostředků z účtu [redacted] a jejich užitím pro vlastní potřebu. Titulem nároku č. 2 mělo být vydání bezdůvodného obohacení, když z prostředků [redacted] mělo být financováno zhodnocení nemovitostí v SJM žalobců. Dne 28. 2. 2011 nahlížel do spisu zástupce žalobců. Usnesením ze dne 21. 3. 2011 byla [redacted] vyzvána k zaplacení soudního poplatku ze žaloby, poplatek byl zaplacen na účet soudu dne 15. 4. 2011. Platebním rozkazem ze dne 27. 4. 2011 bylo žalobě v celém rozsahu vyhověno, žalobci a) bylo uloženo zaplatit [redacted] náhradu nákladů řízení ve výši 336 104 Kč a oběma žalobcům bylo uloženo zaplatit [redacted] společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení ve výši 129 032 Kč. Platební rozkaz spojený s kvalifikovanou výzvou k vyjádření k žalobě ve lhůtě 30 dnů od podání odporu byl žalobcům doručen dne 5. 5. 2011 a dne 12. 5. 2011 došel soudu odpor žalobců. Vyjádření žalobců k žalobě došlo soudu dne 1. 6. 2011. Žalobci uplatněné nároky neuznali, odvolali se na svou argumentaci z odvolání proti usnesení o nařízení předběžného opatření vydanému k návrhu [redacted] kterým jim byla zakázána dispozice s jejich nemovitostí (spis [redacted], popřeli, že by byly financovány práce na jejich domě (šlo o práce na domě [redacted], žalobce a) popřel užití prostředků [redacted] pro svou potřebu (vybrané prostředky byly předány společníkovi [redacted], dále žalobci vznesli námitku promlčení. Dne 22. 6. 2011 bylo vyžádáno připojení spisu [redacted], dne 25. 7. 2011 byl dán pokyn k pořízení kopií vybraných částí připojeného spisu, dne 22. 8. 2011 byl spis předložen soudci. Dne 13. 9. 2011 bylo nařízeno přípravné jednání na den 15. 11. 2011. Vyjádření žalobců bylo dne 14. 11. 2011 zasláno [redacted] Při přípravném jednání konaném dne 15. 11. 2011 doplňovala [redacted] některá tvrzení stran obou nároků, účastníci byli vyzváni k doplnění tvrzení ([redacted] zejména stran nároku č. 2, žalobci zejména stran nároku č. 1 a stran

námítky promlčení) ve lhůtě do 5. 12. 2011 s tím, že případná reakce na doplněná tvrzení má být soudu předložena do 23. 12. 2011, a bylo nařízeno ústní jednání ve věci na den 10. 1. 2012. Doplnění žalobců došlo soudu dne 5. 12. 2011, doplnění [REDACTED] pak došlo soudu dne 7. 12. 2011. Dne 23. 12. 2011 došlo soudu vyjádření žalobců k doplnění [REDACTED] dne 3. 1. 2012 pak soudu došlo vyjádření [REDACTED] k doplnění žalobců. Při ústním jednání konaném dne 10. 1. 2012 nebylo projednání věci zahájeno, když zástupce žalobců před zahájením jednání navrhl zástupci ASET uzavření smíru, který však zástupce [REDACTED] musel projednat s klientem. Jednání tak bylo odročeno na den 24. 1. 2012 pro případ schvalování smíru a na den 21. 2. 2012 pro případ jednání ve věci. Dne 23. 1. 2012 došla soudu žádost zástupce [REDACTED] o odročení jednání, když se nepodařilo kontaktovat jednatele [REDACTED] pobývajících v zahraničí, jednání bylo odročeno na den 21. 2. 2012. Podáním došlým soudu dne 1. 2. 2012 sdělovali žalobci, že na jejich návrh smírného řešení (úhrada nároku č. 1 žalovaným a), vzdání se nároku č. 2 ze strany [REDACTED] nebylo dosud nijak reagováno. Současně žalobci navrhovali nahradit předběžné opatření, které jim brání v prodeji jejich nemovitosti, bankovní zárukou. Při ústním jednání konaném dne 21. 2. 2012 bylo zahájeno projednání věci. [REDACTED] dílčím způsobem upravila tvrzení stran nároku č. 2, provedená změna žaloby byla připuštěna. Bylo provedeno větší množství listinných důkazů, [REDACTED] vzala žalobu stran části nároku č. 2 do částky 11 305 Kč s příslušenstvím zpět, účastníkům byla poskytnuta lhůta pro možnost doplňovat tvrzení a návrhy důkazů před koncentrací řízení do 30. 3. 2012 a jednání bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na den 24. 4. 2012. Dne 22. 2. 2012 soud vyžádal listiny od finančního úřadu a od jednoho z navržených svědků. Finanční úřad odmítl dne 6. 3. 2012 údaje poskytnout s ohledem na povinnou mlčenlivost, téhož dne došla soudu listina vyžádaná od svědka. Dne 23. 3. 2012 došlo soudu doplnění žalobců, ve kterém mj. navrhovali vydání částečného rozsudku, kterým by byla žaloba v rozsahu nároku č. 2 zamítnuta. Dne 30. 3. 2012 došlo soudu doplnění [REDACTED] Dne 16. 4. 2012 byl k odročenému jednání předvolán svědek. Při ústním jednání konaném dne 24. 4. 2012 přislíbila [REDACTED] zprostit finanční úřad mlčenlivosti, k čemuž však bude potřeba delší lhůta, neboť jednatel je ve Francii, byly provedeny další listinné důkazy a byl vyslechnut svědek, který vypovídal ve vztahu k nároku č. 2. Zástupce [REDACTED] potřeboval po proběhlém výslechu svědka věc konzultovat s klientem, zda bude trvat na výslechu dalších svědků stran nároku č. 2 či bude žaloba vzata částečně zpět. K vyjádření byla [REDACTED] stanovena lhůta do 15. 5. 2012, další lhůta do 20. 5. 2012 byla [REDACTED] stanovena k předložení hlavní účetní knihy pro případ, že mezi účastníky nedojde k dohodě, a jednání bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na den 5. 6. 2012. Dne 23. 5. 2012 sdělil zástupce [REDACTED], že na výslechu dalších svědků stran nároku č. 2 netrvá, a k odročenému jednání byl předvolán svědek navržený k nároku č. 1. Při ústním jednání konaném dne 5. 6. 2012 navrhoval [REDACTED] nové důkazy ve vztahu k nároku č. 2 s tím, že v této části bude navrhována změna žaloby, kdy i tohoto nároku se bude [REDACTED] domáhat z titulu náhrady škody. [REDACTED] byla poskytnuta lhůta 14 dnů pro předložení avizované změny žaloby v písemné podobě. Předvolaný svědek se k jednání nedostavil, žalobci trvali na již dříve navrhovaném připojení trestního spisu ve věci, ve které jsou na základě trestního oznámení [REDACTED] prověřovány stejné skutečnosti, na kterých [REDACTED] staví své nároky v posuzovaném řízení, a ve které byly již zajištěny některé další navrhované důkazy (výsledky, protokol finančního úřadu). Jednání bylo za účelem opětovného předvolání svědka, za účelem doplnění dokazování a rozhodnutí o navržených důkazech a změně žaloby odročeno na den 14. 8. 2012. Pro odročené jednání bylo žádáno zajištění tlumočení pro jednatele [REDACTED], který se jednání zúčastní. Podání [REDACTED] obsahující změnu tvrzení ve vztahu k nároku č. 2, kdy se má jednat o škodu způsobenou žalobcem a) neoprávněným proplacením faktur z účtu [REDACTED] došlo soudu dne 19. 6. 2012. Dne 24. 7. 2012 byli k odročenému ústnímu jednání předvoláni další 2 svědci, bylo žádáno zapůjčení trestního spisu. Usnesením ze dne 25. 7. 2012 byl ustanoven tlumočník a tento předvolán k odročenému ústnímu jednání. Trestní spis byl zapůjčen dne 8. 8. 2012. Při ústním jednání konaném dne 14. 8. 2012 [REDACTED] potvrdila vědomost, že po změně tvrzení absentuje odůvodnění žalobního nároku vůči žalobkyni b), přesto však vůči ní žalobu zpět nevezala, když nadále setrvala i na tvrzeních o bezdůvodném obohacení

obou žalobců. Soud doplněná tvrzení neposoudil jako změnu žaloby. Byli vyslechnuti tři svědci a jednatel [REDAKCE] který do protokolu zprostil finanční úřad mlčenlivosti, z připojeného trestního spisu byl k důkazu proveden jen protokol z jednání na finančním úřadu. Účastníci navrhovali provést důkaz celým trestním spisem, k tomu jim bylo soudem uloženo, aby do příštího jednání konkrétně označili části trestního spisu, kterými chtějí provést důkaz, a uvedli, co má být těmito důkazy prokazováno. Jednání bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na den 25. 9. 2012. Trestní spis byl vrácen a bylo vyžádáno jeho opětovné zapůjčení k odročenému jednání, což však bylo následně odmítnuto z důvodu předložení spisu státnímu zástupci. Při ústním jednání konaném dne 25. 9. 2012 bylo konstatováno, že trestní spis není k dispozici, účastníci upřesnili, kterými částmi trestního spisu navrhují provést důkaz, a jednání bylo za účelem zajištění trestního spisu odročeno na den 8. 11. 2012. K žádosti zástupce žalobců odůvodněné pracovní neschopností bylo dne 7. 11. 2012 ústní jednání odročeno na den 20. 12. 2012, byl vrácen zapůjčený trestní spis a bylo žádáno jeho opětovné zapůjčení k odročenému jednání. Při ústním jednání konaném dne 20. 12. 2012 byl proveden důkaz vybranými částmi trestního spisu a dalšími dosud neprovedenými listinnými důkazy a jednání bylo za účelem přednesu závěrečných návrhů odročeno na den 22. 1. 2013. Při ústním jednání konaném dne 22. 1. 2013 byly zamítnuty ještě další důkazní návrhy, zástupce [REDAKCE] v závěrečném návrhu uvedl, že vztah mezi [REDAKCE] a žalobcem a) by měl být posouzen jako obchodněprávní s čtyřletou promlčecí dobou, v reakci na což byla zástupcem žalobců v závěrečném návrhu vznesena námítka věcné nepřislušnosti. Jednání bylo za účelem rozhodnutí o věcné příslušnosti odročeno na neurčito. Dne 20. 11. 2013 byl spis předložen VS Praha k rozhodnutí o věcné příslušnosti. VS Praha rozhodl usnesením ze dne 2. 9. 2014, že věcné příslušné jsou okresní soudy, spis byl vrácen OS Praha-východ dne 24. 9. 2014 a usnesení VS Praha nabylo dne 2. 10. 2014 právní moci. Dne 15. 10. 2014 došlo soudu podání žalobců, kterým navrhovali jednak vydání částečného rozsudku, kterým by byla žaloba stran nároku č. 2 vůči oběma žalobcům zamítnuta, jednak přerušení řízení stran nároku č. 1 z důvodu probíhajícího trestního řízení, ve kterém jsou řešeny pro věc důležité otázky. K návrhu bylo přiloženo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a). Dne 13. 1. 2015 bylo nařízeno ústní jednání na den 17. 3. 2015. K žádosti zástupce žalobců odůvodněné plánovanou dovolenou bylo ústní jednání dne 27. 2. 2015 odročeno na den 27. 3. 2015. K žádosti zástupce [REDAKCE] odůvodněné plánovanou účastí na semináři bylo ústní jednání dne 24. 3. 2015 odročeno na den 24. 4. 2015. Při ústním jednání konaném dne 24. 4. 2015 byl žalobce a) vyzván k doplnění tvrzení a návrhů důkazů ve vztahu ke své obraně vůči nároku č. 1 a k tomuto mu byla poskytnuta lhůta do 30. 4. 2015 ([REDAKCE] pak lhůta do 11. 5. 2015 pro případnou písemnou reakci na doplnění). Jednání bylo za účelem doplnění dokazování a přednesu závěrečných návrhů odročeno na den 15. 5. 2015. Doplnění tvrzení a návrhů důkazů došlo soudu dne 30. 4. 2015, vyjádření [REDAKCE] pak došlo dne 13. 5. 2015. Při ústním jednání konaném dne 15. 5. 2015 bylo provedeno ještě několik listinných důkazů, zbylé důkazní návrhy byly zamítnuty a po přednesu závěrečných návrhů byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby stran části nároku č. 2 zastaveno, žaloba ve zbytku nároku č. 2 zamítnuta a stran nároku č. 1 bylo žalobě vyhověno. [REDAKCE] bylo uloženo zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 451 799 Kč a žalobci a) bylo uloženo zaplatit [REDAKCE] náhradu nákladů řízení ve výši 659 451 Kč. K žádosti ze dne 12. 6. 2015 odůvodněné složitostí věci a pracovním vytížením byla prodloužena lhůta pro vypravení písemného vyhotovení rozsudku do 14. 7. 2015, znovu pak byla z obdobných důvodů lhůta dne 14. 7. 2015 prodloužena do 13. 8. 2015. Písemné vyhotovení rozsudku bylo vypraveno dne 11. 8. 2015. Pokud jde o nárok č. 2, soud považoval na základě provedeného dokazování tvrzení [REDAKCE] za vyvrácená, a tedy za prokázané, že k bezdůvodnému obohacení žalobců nedošlo. Stran nároku č. 1 pak vzal soud za prokázané, že předmětnými výběry z účtu vznikla [REDAKCE] škoda, když žalobce a) neprokázal, že by tyto prostředky užil pro [REDAKCE] či je předal jejím společníkům. Námítku promlčení neshledal soud důvodnou. Dne 21. 8. 2015 došlo soudu odvolání žalobců, kdy žalobce a) napadal vyhovění nároku č. 1 a s tím související rozhodnutí o náhradě nákladů řízení a oba žalobci napadali

rozhodnutí o náhradě nákladů řízení související se zamítnutím nároku č. 2, kdy tato náhrada neměla být žalobcům přiznána společně a nerozdílně, ale každému ze žalobců zvlášť. Žalobce a) současně požádal o osvobození od soudních poplatků pro odvolací řízení. Dne 27. 8. 2015 došlo soudu blanketní odvolání [REDAKCE], které se zavázala odůvodnit ve lhůtě 30 dnů. Dne 30. 9. 2015 byl spis předán asistentovi soudce k rozhodnutí o žádosti žalobce a) o osvobození od soudních poplatků. Výzvou ze dne 4. 11. 2015 byl žalobce a) vyzván k doplnění podkladů pro rozhodnutí o žádosti ve lhůtě 10 dnů. Usnesením z téhož dne byla [REDAKCE] vyzvána k odstranění vad odvolání, a to rovněž ve lhůtě 10 dnů. Dne 17. 11. 2015 došla soudu žádost zástupce žalobců o prodloužení lhůty dané žalobci a), a to alespoň o 2 měsíce, když žalobce a) má být hospitalizován v zahraničí. Usnesením ze dne 23. 11. 2015 byla žalobci a) prodloužena lhůta do 31. 1. 2016. Doplnění odvolání [REDAKCE] kterým bylo napadáno zamítnutí nároku č. 2 a s tím související rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, došlo soudu dne 20. 11. 2015. Dne 27. 1. 2016 došlo soudu sdělení zástupce žalobců, že žalobce a) má být stále hospitalizován v zahraničí a zástupce jej nemůže kontaktovat. Zástupce pak sám doplňoval tvrzení, která mu byla o majetkových poměrech žalobce a) známa, a navrhoval připojení trestního spisu, ve kterém bylo rozhodováno o přiznání bezplatné obhajoby žalobci a), popř. žádal o další prodloužení lhůty pro doložení podkladů alespoň o 2 měsíce. Dne 18. 2. 2016 byl spis předložen soudci se žádostí o pokyn k dalšímu postupu. Podklady byly žalobcem a) předloženy dne 24. 2. 2016 a usnesením ze dne 4. 3. 2016 mu osvobození od soudních poplatků nebylo přiznáno. Dne 22. 3. 2016 došlo soudu odvolání žalobce a). Spis byl dne 15. 4. 2016 předložen KS Praha, žalobce a) ve dnech 18. a 19. 4. 2016 své odvolání doplňoval. KS Praha usnesením ze dne 29. 4. 2016 změnil napadené usnesení tak, že se žalobci a) přiznává osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 % (žalobce a) je dlouhodobě psychiatricky nemocen, byl mu přiznán invalidní důchod ve výši cca 8 tis. Kč měsíčně, je nemajetný a je finančně podporován dcerou). Spis byl vrácen OS Praha-východ dne 25. 5. 2016 a usnesení KS Praha nabylo právní moci dne 8. 6. 2016. Usnesením ze dne 29. 6. 2016 byl žalobce a) vyzván k zaplacení poměrné části soudního poplatku za odvolání ve výši 22 705 Kč, podáním došlým soudu dne 8. 7. 2016 žádal žalobce a) o prodloužení lhůty pro zaplacení poplatku do konce července 2016, čemuž bylo usnesením ze dne 11. 7. 2016 vyhověno. Soudní poplatek byl žalobcem a) zaplacen na účet soudu dne 25. 7. 2016. Usnesením ze dne 26. 7. 2016 byla [REDAKCE] vyzvána k zaplacení soudního poplatku za odvolání a současně jí bylo zasláno odvolání žalobců. Soudní poplatek byl zaplacen na účet soudu dne 22. 8. 2016. Odvolání [REDAKCE] bylo dne 30. 8. 2016 zasláno žalobcům. Dne 21. 9. 2016 byl spis předložen KS Praha k rozhodnutí o odvoláních. KS Praha se dne 5. 10. 2016 dotazoval policie na stav trestního řízení žalobce a) a po zjištění, že ve věci byla podána obžaloba, se dne 12. 10. 2016 dotazoval na stav řízení OS Praha-východ, dne 26. 10. 2016 mu bylo sděleno, že probíhá hlavní líčení, další termín bude v prosinci. Dne 10. 11. 2016 bylo nařízeno odvolací ústní jednání na den 11. 1. 2017. K žádosti zástupce [REDAKCE] odůvodněné kolizí jednání bylo jednání dne 22. 11. 2016 odročeno na den 24. 1. 2017. Dne 2. 1. 2017 došlo soudu vyjádření žalobců k odvolání [REDAKCE]. Dne 13. 1. 2017 došel soudu návrh žalobců na vyloučení řízení o nároku č. 2 k samotnému řízení a na přerušování řízení o nároku č. 1 do pravomocného skončení trestního řízení žalobce a). Dne 23. 1. 2017 bylo odvolací ústní jednání odročeno na neurčito z důvodu nezbytnosti připojení trestního spisu a současně bylo zapůjčení tohoto spisu vyžádáno. OS Praha-východ sdělil dne 26. 1. 2017, že spis nelze zapůjčit, neboť je vyhotovován rozsudek, dne 17. 2. 2016 bylo zjištěno, že lhůta pro vyhotovení rozsudku byla prodloužena do 21. 2. 2017, a dne 21. 2. 2017 došel z OS Praha-východ nepravomocný rozsudek, kterým byl žalobce a) obžaloby v celém rozsahu zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu, s tím, že spis kvůli běžící lhůtě pro podání odvolání nelze zapůjčit. Dne 2. 3. 2017 bylo nařízeno odvolací ústní jednání na den 19. 4. 2017. K žádosti zástupce žalobců odůvodněné plánovanou dovolenou bylo jednání dne 13. 3. 2017 odročeno na den 26. 4. 2017. Při ústním jednání konaném dne 26. 4. 2017 účastníci připustili možnost smírného vyřešení věci, které by však potřebovali projednat, a jednání tak bylo bez zahájení projednání věci odročeno na den 23. 5. 2017. Dne 18. 5. 2017 sdělovali zástupci účastníků,

že jednání o mimosoudním vyřešení probíhají, avšak komunikace je obtížná z důvodu, že jednatel ██████ žije ve Francii, a tak dosud nebylo dohody dosaženo. K žádosti ██████ odůvodněné probíhajícími mimosoudními jednáními bylo jednání dne 22. 5. 2017 odročeno na den 31. 5. 2017, znovu pak bylo jednání k žádosti ██████ odůvodněné probíhajícími mimosoudními jednáními odročeno dne 30. 5. 2017 na den 28. 6. 2017. Podáními došlými soudu ve dnech 26. a 27. 6. 2017 navrhli účastníci přerušeni odvolacího řízení dle 110 o. s. ř., návrhu bylo usnesením z téhož dne vyhověno a nařízené ústní jednání bylo zrušeno. Dne 27. 6. 2018 došel soudu návrh ██████ na pokračování v přerušném řízení, o pokračování bylo rozhodnuto usnesením ze dne 28. 6. 2018 a téhož dne bylo nařízeno odvolací ústní jednání na den 8. 8. 2018. Dne 6. 8. 2018 došly soudu návrhy účastníků na opětovné přerušeni řízení dle § 110 o. s. ř., když mezi účastníky stále probíhají jednání o mimosoudním vyřešení věci. Návrhu vyhověno nebylo, ale nařízené odvolací ústní jednání bylo z důvodu probíhajícího mimosoudního jednání odročeno na den 3. 10. 2018. K žádosti ██████ odůvodněné reálnou možností mimosoudního vyřešení věci bylo jednání dne 27. 9. 2018 odročeno na den 14. 11. 2018. Dne 25. 10. 2018 sdělovala ██████, že mezi účastníky došlo k mimosoudní dohodě a řeší se již jen forma ukončení řízení. Dne 12. 11. 2018 došlo soudu zpětvzetí žaloby s tím, že ██████ nepožaduje náhradu nákladů řízení. Žalobci vyjádřili se zpětvzetím žaloby souhlas již podáním došlým soudu dne 9. 11. 2018 a rovněž oni nepožadovali náhradu nákladů řízení. Nařízené ústní jednání bylo dne 12. 11. 2018 zrušeno a usnesením ze dne 13. 11. 2018 KS Praha zrušil ve věci vydaný rozsudek a řízení zastavil s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Spis byl vrácen OS Praha-východ dne 21. 11. 2018 a usnesení KS Praha nabylo právní moci dne 29. 11. 2018 (*zjištěno ze spisu OS Praha-východ sp. zn. ██████*).

7. Žádostí ze dne 23. 4. 2019, došlou žalovanému téhož dne, uplatnili žalobci z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavek na zaplacení částky 240 000 Kč, tj. 120 000 Kč pro každého z žalobců, jako přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. Žalovaný ve stanovisku ze dne 16. 12. 2019 z důvodů uvedených následně ve vyjádření k žalobě uplatněný nárok odmítl (*zjištěno ze žádosti, potvrzení přijetí ze dne 24. 4. 2019, stanoviska*).
8. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
9. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
10. Dle §§ 14, 15 zákona se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
11. Žalobci splnili podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.
12. Dle § 13 zákona odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

13. Dle § 31a zákona se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k
- celkové délce řízení,
  - složitosti řízení,
  - jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
  - postupu orgánů veřejné moci během řízení a
  - významu předmětu řízení pro poškozeného.
14. Na základě shora uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení. Řízení bylo zahájeno dne 31. 1. 2011 a bylo skončeno právní mocí usnesení o zastavení řízení dne 29. 11. 2018. Řízení tedy trvalo celkem 7 let a téměř 10 celých měsíců, resp. téměř 94 celých měsíců. Uvedené však platí pouze pro osobu, která žalobu podala a vystupovala v řízení jako žalobce, neboť od tohoto okamžiku čekala na rozhodnutí a mohla trpět pocitem nejistoty stran výsledku řízení. Vůči jiné osobě vystupující v řízení, typicky žalovaný, pak rozhodná doba začíná běžet nikoliv již od podání žaloby, ale až od okamžiku, kdy se o podání žaloby a existenci řízení dozví. Neví-li tato osoba o tom, že je vůči ní vedeno nějaké řízení, nemůže u ní logicky ani vzniknout nejistota, kdy a jak vůči ní bude o něčem rozhodnuto, a nemůže tak na její straně vznikat ani nemajetková újma. Ze spisu OS Praha-východ vyplynulo, že žalobci (v posuzovaném řízení v postavení žalovaných) se o žalobě dozvěděli až dne 28. 2. 2011, kdy jejich zástupce nahlížel do spisu, přičemž z ničeho dalšího nebylo zjištěno, že by se žalobci o zahájeném a běžícím řízení dozvěděli dříve. Soud tak za období, po které mohli žalobci průběh řízení vnímat, a tento se jich mohl dotýkat, považoval dobu od 28. 2. 2011 do pravomocného skončení řízení dne 29. 11. 2018, tj. dobu 7 let a téměř 9 celých měsíců, resp. téměř 93 celých měsíců.
15. Pokud jde o jednotlivá kritéria rozhodná pro posuzování délky řízení, posuzované řízení bylo složitější po skutkové stránce a složité po stránce procesní. Z hlediska skutkového bylo nutné zjistit, jak bylo naloženo s prostředky vybranými z účtu ██████████ a kde byly realizovány stavební práce zaplacené z účtu ██████████. Uvedené se pak promítlo do složitosti procesní, kdy vedle provedení většího množství listinných důkazů a výslechu několika svědků byl též připojován trestní spis a byly prováděny důkazy jeho částmi. K procesní složitosti je dále nutno přičíst, že ██████████ opakovaně měnila svá tvrzení a upravovala důkazní návrhy, docházelo k opakovanému odročování ústního jednání na žádost zástupce ██████████ podala blanketní odvolání, a musela tak být soudem vyzývána k odstranění vad. V průběhu řízení bylo rozhodováno o osvobození žalobce a) od soudního poplatku za podané odvolání, a zejména pak o věcné příslušnosti soudu. Dále je nutno zmínit, že účastníci spolu od dubna 2017 do listopadu 2018 jednali o mimosoudním vyřešení věci, přičemž od června 2017 do června 2018 bylo z tohoto důvodu řízení k jejich společnému návrhu přerušeno dle § 110 o. s. ř. Tuto více jak rok a půl trvající prodlevu nelze státu přičítat k tíži. Konečně jak pak nutno zmínit, že řízení probíhalo na třech stupních soudní soustavy, kdy OS Praha-východ i KS Praha rozhodovaly každý 1x ve věci a 1x stran osvobození od soudních poplatků, VS Praha rozhodoval o věcné příslušnosti. Účastníkům řízení jistě nelze upřít využití procesních a opravných prostředků k uplatňování či bránění jejich práv, každé podání takového prostředku si však vyžádá určitou dobu jak na zadministrování věci před předložením vyšší instanci (zaslání opravného prostředku k vyjádření, vybrání soudního

- poplatku apod.), tak na vlastní nastudování a projednání věci před soudem vyšší instance, kterou nelze přičítat státu.
16. Po právní stránce byla věc mírně složitá. Předmětem sporu byla náhrada škody a vydání bezdůvodného obohacení, těžiště sporu však nespočívalo v právním posouzení, ale převážně ve skutkovém zjišťování. Složitější z hlediska právní bylo zejména posouzení běhu promlčecí doby.
  17. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudů), je v posuzovaném řízení, resp. v té jeho části, která je relevantní ve vztahu k žalobcům, nutno konstatovat několik období, kdy nebyly úkony činěny v přiměřených lhůtách či soud nepostupoval dostatečně efektivně či soustředěně, která je nutno přičíst k tíži státu. Takto bylo ústní jednání konané 22. 1. 2013 odročeno na neurčito za účelem rozhodnutí o věcné příslušnosti a až dne 20. 11. 2013 byl spis předložen VS Praha. V uvedené prodlevě 10 měsíců je nutno spatřovat nedůvodné prodloužení řízení o cca 9 měsíců. Poté co byl spis předložen VS Praha, bylo vydáno rozhodnutí o věcné příslušnosti až dne 2. 9. 2014, tj. za dalších více než 9 měsíců, což opět zapříčinilo nedůvodné prodloužení řízení o cca 6 měsíců. Dne 2. 10. 2014 nabylo právní moci rozhodnutí o věcné příslušnosti. Přestože již před vznesenou námitkou věcné nepřislušnosti bylo ukončeno dokazování a byly předneseny závěrečné návrhy, bylo až dne 13. 1. 2015 nařízeno ústní jednání na den 17. 3. 2015, což je i s ohledem na skutečnost, že řízení v dané době trvalo bez jediného meritorního rozhodnutí již čtyři roky, doba nepřiměřeně dlouhá, a došlo tak k nedůvodnému prodloužení řízení o další cca 2-3 měsíce. Dne 21. 8. 2015 došlo soudu odvolání žalobců včetně žádosti žalobce a) o osvobození od soudních poplatků a dne 27. 8. 2015 došlo blanketní odvolání [redacted] které se zavázala odůvodnit do 30 dnů, ale až dne 4. 11. 2015 byla vydána výzva k doložení podkladů pro rozhodnutí o žádosti a výzva k odstranění vad odvolání, čímž došlo k nedůvodnému prodloužení řízení minimálně o 1 měsíc. Další nedůvodné prodloužení řízení cca o 1 měsíc spočívá v nekoncentrovaném postupu soudu, kdy soud mohl vyzvat [redacted] k zaplacení soudního poplatku za odvolání již v době, kdy rozhodoval o žádosti žalobce a) o osvobození od soudních poplatků, nebo později společně se žalobcem a) po částečném osvobození, nikoliv až poté, co žalobce a) část soudního poplatku zaplatit.
  18. Pokud jde o jednání žalobců, má soud za to, že svým společným postupem k celkové délce řízení zásadním způsobem nepřispěli. Žalobci sice až před zahájením jednání konaného dne 10. 1. 2012 navrhli uzavření smíru, který musel zástupce [redacted] projednat s nepřítomným jednatelem a z tohoto důvodu bylo jednání odročeno na den 21. 2. 2012, a z důvodu na jejich straně (nemoc či dovolené jejich zástupce žalobců) byla též několikrát odročována ústní jednání, a to ze dne 8. 11. 2012 na den 20. 12. 2012, ze dne 17. 3. 2015 na den 27. 3. 2015 a ze dne 19. 4. 2017 na den 26. 4. 2017, tyto skutečnosti se však v kontextu celkové doby řízení nejeví jako zvlášť podstatné. K částečnému nedůvodnému prodloužení řízení však došlo z důvodů na straně strany žalobce a). Poté, co byl žalobce a) dne 4. 11. 2015 vyzván k doložení podkladů pro rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, tyto po opakovaných žádostech o prodloužení lhůty předložil až dne 24. 2. 2016. Následně pak žalobce a) poměrnou část vyměřeného soudního poplatku za odvolání zaplatil až s cca dvoutýdenním zpožděním, a to v návaznosti na vlastní žádost o prodloužení lhůty k jeho zaplacení. Celkově se tímto postupem žalobce a) podílel na prodloužení řízení o další cca 3,5 měsíce, což již ve spojení s popsáním společným postupem se žalobkyní b) nelze zcela pominout.
  19. Konečně pokud jde o význam předmětu řízení pro poškozené, tento soud hodnotil v základu jako běžný, když předmětem řízení byl spor o peněžité plnění, a nejednalo se tak o řízení s typově zvýšeným významem pro poškozeného, za která jsou judikaturou standardně považována řízení trestní, opatrovnická, ve věcech osobního stavu apod. V řízení sice šlo o zaplacení poměrně vysokých částek přes 4,5 mil. Kč a 1,3 mil. Kč s příslušenstvím, které v průběhu řízení podstatně narostlo, a též o vysoké náklady řízení v řádu stovek tisíc korun, žalobci však ani netvrdili, natož že by prokazovali, že by zaplacení takových částek pro ně bylo nějakým způsobem významné

- z hlediska jejich majetkových poměrů. Přes tuto absenci relevantních tvrzení vyplynulo z předložených listin, že pro žalobce a) musel být význam předmětu řízení výrazně vyšší, když na rozdíl od žalobkyně b) byl jednak žalován o zaplacení obou uvedených částek, jednak v průběhu řízení (v souvislosti se žádostí o osvobození od soudních poplatků) dokládal, že je osobou nemajetnou a ve špatném zdravotním stavu. Na druhou stranu má soud za to, že újma, která měla žalobcům z nepřiměřené délky řízení vznikat, musela být mezi nimi do jisté míry sdílena, když žalobci byli manželé a o jeden z nároků (nárok č. 2) byli žalováni společně. Význam řízení a vznikající nemajetkovou újmu tak dle názoru soudu nelze přičítat každému ze žalobců v plném rozsahu stejně, jako by tíhu nepřiměřeně dlouho trvajících řízení nesl sám.
20. Na základě popsaných hledisek, která lze (zejména postup soudu v posuzovaném řízení) či nelze (skutková a procesní složitost řízení, přispění žalobce a) k délce řízení) přičítat státu či která klada zvýšený důraz na rychlost řízení (zvýšený význam předmětu řízení pro žalobce a)), dospěl soud k závěru, že celkovou dobu řízení v délce 7 let a 9 měsíců nelze považovat za dobu přiměřenou, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk.
  21. Uvedený nesprávný úřední postup pak byl způsobilý vyvolat na straně žalobců nemajetkovou újmu, kdy vznik takové újmy představované stavem nejistoty, do níž byl poškozený v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován, se předpokládá (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 3007/2010). Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvedl, když svou argumentaci zaměřil na neexistenci samotného nesprávného úředního postupu.
  22. Soud pak má za to, že za předmětnou nemajetkovou újmu je namíste poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejeví jako přiměřené a dostačující. Při stanovení výše tohoto zadostiučinění soud vyšel ze stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia NSČR sp. zn. Cpjn 206/2010. Dle názoru soudu je při stanovení základní částky možné vyjít z částky na spodní hranici rozpětí uvedeného v odkazovaném stanovisku, když posuzované řízení (byť nepřiměřeně dlouhé) nelze ještě označit za extrémní. Za přiměřenou tak soud považoval pro každého ze žalobců částku 15 000 Kč za rok řízení, resp. částku 1 250 Kč za 1 měsíc řízení, redukovanou na 1/2 za první dva roky trvání řízení. Takto stanovenou základní částku pak soud modifikoval dle jednotlivých kritérií upravených v § 31a odst. 3 zákona, pro které lze základní částku zvýšit či snížit.
  23. Z hlediska popsané skutkové a zejména procesní složitosti věci soud snížil základní částku u každého ze žalobců o 40 %. Výše popsaný postup soudu v posuzovaném řízení se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičitatelných státu došlo k prodloužení řízení. Popsaný postup soudu měl však na celkovou dobu řízení natolik negativní vliv, že je dle názoru soudu namíste z tohoto hlediska základní částku odškodnění dále navýšit, a to u každého ze žalobců o 10 %. Z důvodu postupu žalobců a jejich přispění k celkové délce řízení neshledal soud u žalobkyně b) důvody pro modifikaci základní částky, u žalobce a) však základní částku snížil o 5 %. Pokud pak jde o kritérium významu řízení, zohlednil soud shora popsané sdílení újmy mezi žalobci snížením základní částky o 20 % u každého ze žalobců. Oproti tomu pak u žalobce a) soud zohlednil zvýšení významu řízení dané vyšší žalovaných částek v kombinaci s jeho špatnou majetkovou a zdravotní situací navýšením základní částky o 30 %. U žalobce a) tedy soud z hlediska významu řízení navýšil základní částku o 10 %.
  24. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena ve vztahu k žalobci a) o 25 % a ve vztahu k žalobkyni b) o 50 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek žalobce a) na poskytnutí zadostiučinění ve výši 64 688 Kč vypočtený následovně: 93 (měsíců řízení) x 1 250 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 250 Kč (modifikace na 1/2

- za první dva roky řízení) – 12 x 1 250 Kč (za 1 rok přerušení řízení, za který žalobce a) odškodnění nepožaduje) = 86 250 Kč x 0,75 (snížení o 25 %) a požadavek žalobkyně b) na poskytnutí zadostiučnění ve výši 43 125 Kč vypočtený následovně: 93 (měsíců řízení) x 1 250 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 250 Kč (modifikace na 1/2 za první dva roky řízení) – 12 x 1 250 Kč (za 1 rok přerušení řízení, za který žalobkyně b) odškodnění nepožaduje) = 86 250 Kč x 0,5 (snížení o 50 %). Do těchto částek tedy soud žalobě vyhověl a ve zbylých požadavcích na zaplacení částky 55 312 Kč žalobci a) a částky 76 875 Kč žalobkyni b) ji jako nedůvodnou zamítl.
25. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř., když s ohledem na výsledek řízení, kdy oba žalobci dosáhli satisfakce uložením povinnosti žalovanému nahradit každému z nich nemateriální újmu, lze na ně ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byli plně úspěšní, byť ani jednomu z žalobců nebylo přiznáno jím požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013).
26. Každému ze žalobců, kteří byli v řízení právně zastoupeni společným právním zástupcem, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 296 Kč, která je tvořena
- zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč,
  - odměnou právního zástupce za jeden úkon právní služby (převzetí zastoupení) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč, když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 K,
  - odměnou právního zástupce za jeden úkon právní služby (sepis žaloby) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu sníženou o 20 %, neboť se jednalo o společný úkon právního zástupce při zastupování obou žalobců, ve výši 2 480 Kč, když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
  - paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za jeden úkon právní služby (převzetí zastoupení) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč,
  - 1/2 paušální náhrady hotových výdajů právního zástupce za jeden úkon právní služby (sepis žaloby) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 150 Kč, když se jednalo o jeden úkon vykonaný pro oba žalobce, za který náleží jedna paušální náhrada,
  - DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad hotových výdajů právního zástupce ve výši 1 266 Kč.
27. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 22. dubna 2020

Mgr. Martin Trepka v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Dračková